

ta itselleen isännistön suosion kohotamalla työkykyisyytään silinä määrässä, että tehtyjen vaatimusten aiheuttamat lisäkustannukset tulevat sillä korvatuksi.

Unionistien keskuudessa vallitsee liiankin lujassa sellainen käsitys, että jokaisen unionistin on oltava kunnollinen tuottaja, että union työväestön käyttäminen merkitsee samaa kuin tuotannollisesti kunnollisen työväestön käyttäminen.

Tällainen käsite ei kuitenkaan voi koskaan tulla työväestön luokkaetu- ja kannalta katsoen vallitsevaksi käsitteeksi, eikä siis voi olla vallitsevana käsitteenä luokkaeduille perustuvassa työväenliikkeessä. Elhän työläinen ole tilaisuudessa määrätä ruumillista kykyisyytään, enempää kuin opinnollistakaan, mutta siitä huolimatta on hänen kuitenkin hankittava toimeentulonsa, ja jos työväenliike asettuu sille kannalle, että se suosittelee kilpailua työkykyisyyden perusteella, joutuu se sortamaan osaa työväestöstä, ajautuu sellaiseen etujen ristiriitaisuuteen, jossa karille ajo on välttämätön. S ensijaan että työväenliikkeen tehtävänä olisi ammattitaitoisuuden korottaminen, on sen tehtävä päivittäin kaikkien työläisten etujen ajaminen ammattitaitoisuudesta huolimatta. Sen tehtävänä on tukea niitä, joilla ei ole ammattitaitoisuutta sitä kilpailua vastaan, jota ammattitaidon omaaminen synnyttää ja jota tilannetta työnantajat käyttävät kyväkseen. Jatk.

Siirtolaistytön päiväkirjasta

Kirj. Alma Meriluoto.

(Jatk.)

Toukokuun 23 p. — On tasan ilta. Päivällä kävi kova ukonilma. Seisoin kannella ylös yksin saateesta huolimatta ihailin siitä näystä, mikä eteeni levisi. Mielestäni en milloinkaan nähnyt mitään niin kaunista ja samalla synkkää. Taivas oli tummien pilvien peitossa, joita salaman välähdys silloin tällöin valaisi heittäen vaahtopäille satumaisen kauniin heijastuksen. Olin aivan haltioissani. Silmät kyynelissä kuuntelin meren hurjaa soittoa.

Liverpoolissa 25 p. toukok. — Saavuimme tänne tänä aamuna varhain. Minulla olisi nyt niin paljon muistimpantavaa, etten oikein tiedä, mistä alkaa. Aivoissani tykkii ja takoo, sekoo ja sakoo. Olen yhdessä vuorokaudessa nähnyt ja ajatellut niin paljon, etten puoliakaan siitä ehdä paperille piirtää. — Ensinnäkin lähdimme Titania-laivasta klo 9 illalla Hull'issa ja sekös nyt vasta oli oikein mustalaiselämää; huutoa, hälinää, pussia, matka-arkkuja, lasten itkua ja rattaiden tärinää. Olin tukehtua kaikkeen tähän ja avuttomana istuin matkalaukuni päällä ihmetellen mikä tässä lopuksi tulee. Luokseni tuli eräs juutalaisnuorukainen, joka jo laivalla olisi minua useamman kerran puhutellut. Hän matkusti kyllä toisessa luokassa, mutta siirtolaisten iloinen elämä houkutteli häntä tovereineen tulemaan meidän joukkoomme. Tavallisesti istuin aina syrjässä, mutta se ei estänyt häntä kysymästä enkä halua tanssia. Hän aikoi jäädä Hull'iin. Sanoi etsineensä minua, saadakseen hyvästellä. Pyysi kohteliaasti saada huolehtia matkalaukustani, joka oli verrattain painava.

Samalla muistin, että olin un-

hottanut sateensuojani laivaan. Se oli lahja hyvältä ystävältä, enkä siis tahtonut sitä menettää. Päätin mennä sen noutamaan, vaikka laivasta oli jo hyttien tulet sammutettu. Hän juoksi perässäni ja pimeässä käytävässä painoi lujasti syliinsä, yrittäen suudella. Tuosta äkillisestä teosta, jota en osannut edes aavistaa, raivostuin niin, että salaman nopeudella kohotin sateensuojani, en tiedä vieläkö mihin paikkaan se putosi, mutta varsi siitä katkesi ja pahasti älähtäen päästi vastenmielinen rakastajani minut sylistään. Juoksin toisten joukkoon, jotka jo olivat liikkeellä, lähdössä siirtolaistytön. Sinne saavuttua tarjottiin meille teetä ja leipää jonka jälkeen annettiin lupa tanssia junaa odotellessa. Klo 1 yöllä ajettiin meidät rautatieasemalle. Sanon ajettiin, sillä meitä kuljetettiin kuin vasikkalaumaa paimen edellä hoidellen.

Rautatievaunut olivat mukavat ja kauniit ja kuljivat ne tasaisesti ja nopeaan. Heti kun aamu alkoi sarastaa meni juna sillalle. Mielestäni ei matkan varrella saanut mitään nähtävää laiminlyödä. Ohi vilahtavat maisemat olivatkin miltei kuvan kauniita. Kesä on täällä jo täydessä kukkassaan. Eniten ihailin tuota radan vieressä juoksevaa loppumattoman pitkää mantietä. Se oli niin puhdas ja valkoinen kuin morsiamen huntu, molemmin puolin reunustettu tasaisella lehtiäidällä. Mutta etenkin hiiveli silmää hyvin hoidetut pellot ja niityt. Oli omituista nähdä miten ne jyrkkinä kohosivat ja taasen loivasti laskeutuivat. En voi käsittää miten tuollaisia mäkiä kylvetään ja kynnetään.

Aamulla 6 tienoissa saavuimme tänne Liverpooliin. Asemalla odotti meitä kaksivaljakoisia vaunuja. Luulen ettei missään koko maailmassa ole niin suuria hevosia kuin nuo, jotka meidät asemalta veivät. Täällä oli tietysti miltei sama huuto kuin Hullistakin lähtiessä, mutta selvä siitäkin sekamelskasta tuli. Klo 8 tarjottiin aamiainen, jonka jälkeen lähdin parin henkilön mukana kaupunkia katselemaan. He olivat jo toista kertaa matkalla ja puhuivat siis maan kieltä.

Täällä vallitsee ikuinen savu ja sumu. Kaduilla leikkivät lapset olivat likaisia ja rumia. Ympäristö näyttää epäsiistille. Toverini sanoivat parempi osaisten kaupunginosa olevan monta vertaa kauniimpaa, mutta meillä ei ollut aikaa lähteä niin pitkälle, sillä päätimme käydä loppupäiväksi nukkumaan. Olimme hirveän väsyneitä, kun edellisenä yönä emme olleet ummistaneet silmiämme ollenkaan; ja huomennaamulla aikaiseen pääsemme taasen matkaa jatkamaan.

Atlannilla 30 p. toukokuuta. — Jo viisi vuorokautta olen ollut tässä isossa laivassa, joka voimakkaasti halkoo aaltoja, noita hillittömiä pärskyviä kuohuja, jotka väsymättä aina uusiintuvalle voimalla syöksyvät eteenpäin, kuin laivaa paeten ajaen toisiaan takaa pitkin meren vihertävää pintaa. Ne soittavat minulle säveleitä, joita ei kukaan muu kuule eikä ymmärrä. Ne kertoilevat

taruja ikuisesta rauhattomuudesta ja hävittämishalustaan ja minusta tuntuu kuin olisi osa omaa sieluani niiden villissä temmellyksessä. Hävittää minäkin tahtoisin, tuhota ja rikki repiä kaiken sen vuosisatoja vallinneen sorron ja vääryyden joka tuhansia meikäläisiä yöhön painaa.

Kesäkuun 1 p. — Olen istunut pitkän aikaa yläkannella. Eilisen myrskyn jälkeen on tuuli nyt täydellisesti asettunut ja tuo suunnaton ulappa läikkyi vienoisti kimallellen ilta-auringon kultaisissa säteissä. Taivas on täällä yhtä sininen kuin Suomesakin, aurinko yhtä kullankellerlevä ja meri yhtä vivahteleva kuin tuhatjärvienkin maassa. Ja kuitenkin ei tuo kauneus voi tenhota samalla tavalla kuin siellä kotona. — Ei sykähdä sydän niin lämpimästi, ei hymyää suu, ei kirkastu silmä.

Chicagoon menevässä junassa, kesäkuun 4 p. — Voi surma, kuinka minulla on ikävä nyt, kun olen erotettu kaikista niistä suomalaisista, jotka matkalla opin tuntemaan. Istua kyyrötän nurkassani ylös yksin ja koetan olla kuulematta sitä kielen sekasotkua mitä ympärilläni sorisee. Kalvava kaiho on levittänyt kyyneliset siipensä sieluni yli. Se on hiipinyt luokseni hiljaa kuin öinen tuuli laakson pohjukkaan ja minä annan sen vapaasti hengittää tummaa, hyyttävää hynyään. En koeta laisinkaan haihduttaa surumielisiä aatoksiani — tuska voi toisinaan tuntua niin suloiselle. — Jospa vain pian voisin päästä pois tästä jyskivästä, matelevasta junasta. Minulla on niin nälkäkin, sillä en saanut muuta evästä kuin pippurista makkaraa, joka kirveltää kieltä ja siten tuota valkoista leipää, jota miltei inhoon. Oh, olisipa minulla vain puoliska ruisleipää, pari silakkaa ja lasillinen kirrupiimää! Ah, kun ihan vesi kielelle valahtaa noita herkuja muistellessa, joita äiti aina minulle tapasi tarjota kotimökillä käydessäni....

On tummunut lännen taivas, katuilydyt varjoja luo, niin kaukana on koti armas, sinne aatoksiin mennä vain voi.

Mä istun äärellä akkunan käsi poskelle painettuna. Näen muistoissa kotikunnahan ilta-auringon kultaamana.

Tääll' päiväyt jo painui vaarojen taa ja luonto hämää hukkua, mutt' siell' miss' on tuhatjärvien maa, siell' kähkönen kuusikossa kukkuu.

Siell' tuulonen lehdossa leikkiä lyö kera tanssivan hyttysparven. Sinipiikaset kuiskivat nythän on yö, miks' valvas on tanhut korven?

Oi Suomi, sä köyhä karuinen maa, sun muistos' sydäntäin lämmittä, niin kaihoavaks' usein mielein saa,

Viel' keran luokses' tahdon ennättää.

Waukegassa, juhannusaattona, 1914.

KODIN OSASTO

Useilla vihanneksilla

on parantavia ominaisuuksia ja voivat olla hyvin hyödyllisiä. Pinaatti vaikuttaa suoraan munuaisiin, samoin kuin muutamanlaiset salaattikin. Parsa puhdistaa verta, selleri vaikuttaa varsinkin hermostoon ja on parannuskeinona reumatismia ja hermostuneisuutta vastaan. Tomaatit ovat tedeveellistä maksalle. Nauriit ja valkojuuret kiilloittavat ruokahalua ja kurkut ovat jäädyttäviä. Sipuleilla ja oliiveilla on parantava vaikutus ne edistävät verenkiertoa ja enen tävät syljen ja mahanesteytteen erittymistä.

— Levittäkö Toveritarta!

Cloquetin s. s. osaston ompeluseuran kokous pidetään joka toinen viikko, torstaina, jälkeen puolenpäivän, osaston talolla. C. s. s. ompeluseura, 815 Ave. F., Cloquet, Minn.

Hoquamin s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla Ahjollassa, joka torstai kello 2 j.p.p. Osote on 315—10th St., Hoquiam, Wash.

MULLAN S. S. O. OMPELUSEURAN Kokoukset

pidetään joka torstai Suomalaisilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.

Waukeganin, Ill., s. s. osaston viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntai-aika klo 2 i. p.

Osaston ompeluseuran kokoukset on joka kuukauden toisena torstaina alkaen klo 2 i. p. Kahvia kokouksen loputtua.

Hannan s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstai kello 8 j. p. p. (Huom.) Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.)

Storkettin, Mont., s. s. osaston ompeluseuran kokouksia pidetään joka toinen torstai-iltana kello 7. Saapukaa kaikkiin.

Kenkiä

• jotka tyydyttävät kaikkia.
• Jos haluatte sopivia, kes-
• täviä ja samalla aistikkaita
• KENKIÄ, tulkaa katso-
• maan meidän jalkinevaras-
• toamme. Me voimme tyy-
• dyttää teitä.

Bee Hive

ASTORIA, OREGON

Jos olette

Kipeä

Pyysikäs VAPA LÄÄKE KIRJA No. 8.

Jos on yli 25 erilaista mielen ja naisten tautia on selitetty sekä täydellisen luottelu suomalaisista lääkkeistä... Lähettämällä taudin nimen eli taudin oireet ja me esitämme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnan y. m. (Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan totia suomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saanti vapautti ja pitkiä ollen jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsotte sitä... Varokaa hampaiden lääketä ja hampaiden hoitoa....)

—Lignell'in Apteekki on suurin—
—suom. Apteekki Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.